

[Lone Møller]

c. forsikrede ledige, der i henhold til handlingsplan ønsker daghøjskolen som en aktiveringsforanstaltning.«

Begrundelse

Med vedtagelsen af lovgivningen om aktiv arbejdsmarkedspolitik, kommunal aktivering m.v. er der sket en klarere adskillelse end tidligere af aktiveringsforpligtelserne i forhold til bistandsmodtagere og a-kasse-medlemmer, således at kommunerne skal finansiere initiativer for bistandsmodtagere og de regionale arbejdsmarkedsråd initiativer for a-kasse-medlemmer. Herudover forudsættes yderligere en, endnu ikke etableret, tilskudsmodel for væsentlige dele af den uddannelsesindsats, der finder sted for ledige og beskæftigede, der deltagere på orlovsvydelsen.

For så vidt angår daghøjskolerne er disse fortsat i henhold til lov nr. 411 af 13. juni 1990 forankret i kommunerne, og alene tilskud fra kommuner og eventuelt amtskommuner kan udløse statstilskud.

Det forekommer, at daghøjskolernes regi-placering i kommunerne samt daghøjskolelovens bestemmelse om, at alene kommunale tilskud kan udløse statstilskud, kan medføre en helt utilsigtet udelukkelse af andre end bistandsklienter på daghøjskolerne – idet daghøjskoleloven af gode grunde hverken medtænker samspillet med de regionale arbejdsmarkedsråd eller en supplerende statslig driftsfinansiering i relation til etableringen af nye uddannelsespladser.

Svar (20/9 93):

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Med virkning fra 1. januar 1994 sker der med Arbejdsministeriets lov om aktiv arbejdsmarkedspolitik og Socialministeriets lov om kommunal aktivering en væsentlig omlægning af den samlede aktiveringsindsats. Omlægningen indebærer bl.a., at der sker en helt klar ansvarsfordeling, således at ansvaret for aktivering af arbejdsløshedsforsikrede alene ligger i det arbejdsmarkedspolitiske regi hos arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsrådene, mens ansvaret for aktivering af kontant-hjælpsmodtagere er et kommunalt anliggende.

Denne klare ansvarsfordeling betyder bl.a., at kommunerne ikke længere får tilskud til aktivering af ledige på dagpenge.

Fra daghøjskoleside er der udtrykt nervøsitet over konsekvenserne af omlægningen, idet man frygter, at kommunerne ikke længere vil medfinansiere daghøjskolepladser for dagpenge-modtagere samtidig med, at arbejdsformidlingerne ikke vil erstatte disse mistede pladser ved køb af pladser som led i den aktive arbejdsmarkedspolitik.

For så vidt angår de i spørgsmålet nævnte tre grupper kan oplyses følgende:

Ad a. Forsikrede ledige/beskæftigede på uddannelsesorlov:

Der er ikke i henhold til lov nr. 435 om orlov afsat bevillinger til køb af uddannelsespladser. Orlovspersonerne må derfor betale, hvad det koster at gå på den ønskede uddannelse efter sædvanlige regler.

Prisen for en orlovsperson på daghøjskole vil være afhængig af, om den pågældende kommune (og hermed også staten) yder tilskud til pladsen.

Ad b. Forsikrede ledige, der ønsker deltagelse på en daghøjskole på dagpenge:

Også for denne gruppe gælder det, at prisen vil være afhængig af, om kommunen yder tilskud. Det skal nævnes, at en ledig, der selv finder en uddannelsesplads, kan henvende sig til arbejdsformidlingen med henblik på at få uddannelsen optaget som et uddannelses tilbud efter loven om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. I givet fald betaler arbejdsformidlingen for deltagelsen, og den ledige vil få udbetalt uddannelsesgodtgørelse.

Ad c. Forsikrede ledige, der i henhold til en handlingsplan ønsker daghøjskolen som en aktiveringsforanstaltning:

Arbejdsformidlingen rekvirerer pladsen, der således er gratis for den ledige.

Som det fremgår, kan vi på nuværende tidspunkt ikke vide, i hvilket omfang de forsikrede ledige vil blive henvist til daghøjskolerne. Måske er det kun et overgangsproblem. Jeg kan imidlertid godt forstå, at daghøjskolerne er bekymrede, og jeg vil derfor bl.a. tage kontakt til Arbejdsministeriet med henblik på at afklare problemernes omfang, således at vi kan finde en tilfredsstillende løsning.